

Rozhovor s velmistrem nové hermetické lóže Tabrisem

HERMETISMUS JE KOMPLEXNÍ CESTA

Kateřina Hlaváčová

Lóže u Zeleného Slunce vznikla v Jihlavě v roce 2011. Jejím zakladatelem je Pavel A. Jurkovič (*1972), současný velmistr lóže, který používá lóžové jméno (hermetický pseudonym) Tabris. Mezi lety 2007 až 2014 uspořádal přes sto seminářů a přednášek na témata hermetických věd v jedné jihlavské čajovně. Svou činnost poté přenesl zejména do aktivit lóže. Zároveň je již mnoho let členem dalších hermetických lóží, řádů a spolků.

Zpočátku jste byli otevřeným společenstvím pořádajícím pravidelné přednášky pro ty, které tato témata přitahují. Nyní jste esoterním kroužkem. Jak k této transformaci došlo?

První impuls byl v roce 2007, od kdy jsem měl v Jihlavě přednášky pro veřejnost na témata hermetických věd, o které se zajímal určitý okruh lidí. Ty jsem dělal pravidelně skoro sedm let. Já sám jsem členem několika hermetických lóží a skupin, které se o tyto věci zajímají. V Jihlavě tehdy nic takového nebylo. Napadlo mě tedy, že by bylo fajn založit něco podobného, co by se posunulo víc od teorie k praxi, i zde. V roce 2011 jsem vytvořil ideu lóže a s kamarádem jsme nápad, že bychom učili základní praktické věci, v nichž jsme se inspirovali jinými lóžemi, převedli do praxe. Vypsali jsme první otevřený termín setkání a čekali, kdo přijde. Přišli další dva lidi. Za měsíc jsme vypsali další termín, na který zase přišli nějakí lidé, a takto se skupina postupně rozšiřovala. Zjistil jsem, že pro mě i pro ostatní má mnohem větší cenu si o tom nejen povídat, ale skutečně hermeticky pracovat. První řádné pracovní lóžové setkání bylo červnu 2014, od té doby se pravidelně scházíme každý měsíc a naše společenství postupně roste. V listopadu 2016 jsme založili i pražskou pobočku.

Musí nový člen projít nějakou iniciací, aby se stal plnohodnotným členem lóže?

Ano, máme přesně popsany přijímací proces a dodržujeme ho. Zájemce o členství musí nejprve vyplnit žádost, kterou máme na internetových stránkách. Ozývají se nám lidé z celé republiky. Jsme otevřeni každému, ale vhodní jsme pouze pro ty, kteří mají zájem a čas se opravdu aktivně účastnit na studiu i praxi. Se zájemcem máme několik nezávazných schůzek či pohovorů. Musí také projít malým testem. Zjišťujeme, jak je na tom se znalostmi v oblasti hermetických věd, ale i jak je na tom s ochotou do toho dát něco svého. Pokud s ostatními členy usoudíme, že to pro něho i pro nás má smysl, pozveme ho na první uzavřené lóžové setkání. Tím se zájemce stává

členem - nejprve tzv. členem čekatelem, který už má většinu práv a povinností (kromě hlasovacích), a pak máme jistou lhůtu, v níž se musí rozhodnout (on i lóže), jestli bude definitivně přijat, či nikoliv. Pokud ano, následuje iniciační rituál. Po něm se stává plnohodnotným členem se všemi právy i povinnostmi.

Má vaše lóže spíše badatelský charakter, nebo je jejím cílem i nějaká duchovní činnost?

Snažíme se, aby to bylo obojí. Samozřejmě nám jde zejména o společné i osobní bádání a ověřování různých magických technik, rituálů, fungování astrologie, alchymie atp., a to i v kontextu s vědami přírodními, humanitními, filosofií, teologií, uměním apod. Na každý rok si vytváříme i předem stanovený rámcový program aktivit. Chceme, aby každý byl

naprosto duchovně svobodný jedinec, a tedy aby se duchovně rozvíjel i sám u sebe. Nemáme nějaký jediný a výhradně jednotný směr. Každý si nakonec vybírá svou vlastní cestu.

Máte během své společné praxe spirituální prožitky?

Nemohu odpovědět za všechny, ale protože tyto věci také sdílíme, tak vím, že ano. Pro mě osobně je lóžová práce do určité míry duchovního charakteru. Pokud děláme praxi s nějakou duchovní, spirituální bytostí, tak tam jde o spirituální prožitky. Technika od techniky se však ve svém charakteru liší. Některé jsou více spirituální, některé duševní nebo fyzické. Snažíme se přimět lidi, aby o sebe dbali nejen po té duchovní stránce, ale také po té tělesné.

Hlásíte se k tradici některého dříve působícího hermetického společenství?

Vnímáme se jako následovníci prvorepublikové Universalie, která se chápala jako pokračovatelka všech duchovních a hermetických tradic lidstva. Jejím i naším základem je studium konkrétních hermetických nauk. Nevěnujeme se pouze jedné z těchto nauk, ale snažíme se věnovat průběžně a vyváženě všem, napříč kulturami. Primárně jsme ovšem zaměřeni na klasický západní hermetismus. Pohybujeme se hlavně v evropském rámci, ale přitom stále s vědomím universalie, takže se nebráníme ostatním vlivům, pokud pro nás mají nějaký přínos. Také záleží na konkrétních zájmech jednotlivých členů. V širším slova smyslu se hlásíme i ke klasickým hermetickým či esoterním západním směrům, jako jsou rosikrucianství, svobodné zednářství, iluminátství, martinismus, gnóze, Zlatý úsvit, ale také hojně čerpáme z abrahámovských náboženství či pohanských tradic.

Je ve vašem společenství hierarchie?

Na to bych odpověděl ze dvou hledisek. Při našich setkáváních a konkrétní praxi má každý iniciovaný člen stejný prostor se vyjádřit a má také stejné hlasovací právo, pokud o něčem rozhodujeme. V tomto smyslu jsme společenství bratrů a sester.

Na druhou stranu máme samozřejmě vedení, kterým jsou zakladatelé, duchovní otcové lóže. Tím jsem já jako velmistr a tajemník lóže. S tajemníkem organizujeme setkání a plány, rozhodujeme o klíčových věcech lóže. Členové mají možnost také se svobodně zapojit, pokud mají nějaký nápad. Pak je zde ještě otázka iniciačních stupňů, ale to je interní záležitost lóže, o které zatím nemohu hovořit.

Existuje nějaká jednotná doktrína, kterou všichni členové lóže musejí sdílet a respektovat?

Ne, nedržíme se žádných doktrín. To, co musejí všichni členové respektovat, jsou stanovy lóže, o nichž rozhodují všichni členové a které jsou volně přístupné na internetu. Jejich obsahem nejsou dogmata, ale spíše zásady práce, cíle a pravidla praktického fungování lóže. To se odvíjí i od toho, že nemáme jeden hlavní směr, kterému se věnujeme, ale že jdeme napříč esoterní scénou. Pokud jde o konkrétní náplň činnosti, tak očekáváme, že se jí členové budou pilně a pravidelně účastnit. Dokonce jednou z podmínek členství je, že si každý člen zvolí nějaké oblasti svého zájmu, o něž se pak dělí v lóži např. formou přednášek či praxí. O zcela pasivní jedince nemáme zájem. A konkrétně? Například na rok 2018 jsme se dohodli, že se budeme více věnovat spagyrii, se kterou zatím nemají všichni členové velké zkušenosti, pokračujeme ve společném studiu symbolo-

gie nebo třeba děláme určitou systematickou rituální praxi konkrétních kabalistických entit. Členové by se samozřejmě měli do všeho pravidelně zapojovat, jinak ztratí kontinuitu, pokud by ale s něčím měli vyloženě osobní problém, respektujeme, že se toho nezúčastní.

A co ještě musí každý člen respektovat bezvýhradně, jsou etické zásady, které máme také popsány ve stanovách.

Tvorba magického kruhu.

Foto: archiv LUZS.

Chci ještě dodat, že velký důraz klademe na transparentnost. V tom se lišíme od tradičních, zcela tajných lóží. Snažíme se věci, které není třeba, zbytečně neutajovat, proto provozujeme poměrně obsáhlé internetové stránky LUZS.CZ. Tam např. uvádíme i náplň většiny našich uzavřených setkávání a mnohdy prezentujeme také konkrétní výsledky činnosti, rituály apod.

Jak velká část těchto aktivit vyplňuje váš život? Považujete to, co děláte za vaše životní poslání?

Toto vše je pro mě v první řadě strašně zajímavá a zábavná věc. Od dětství mě zajímala historie, a to jak ta oficiální, tak ta neoficiální, tajemná, záhadná. Vždy mě lákalo takzvaně nakukovat pod pokličku. Lóži věnuji velkou část svého volného času. Literatura, kterou čtu, se převážně týká hermetismu. Tudiž pokud mi o něco jde především, je to poznání – a to ve smyslu helénistického „gnósis“. Možná to je poslání, ale dělám to vlastně z velké části pro sebe, takový je i charakter naší lóže. Nejsme žádná církev, která slouží ovečkám, to je spíš až sekundární funkce našeho společenství. V Jihlavě mi chybělo něco, co by se dotýkalo těchto témat, a tak jsem to začal dělat sám. Zjistil jsem, že mě velmi baví si na tato témata něco připravovat a diskutovat o tom s druhými. Nejprve to byly přednášky a nakonec to vedlo až ke vzniku lóže. Baví mě tvořit i prožívat rituály, dělat horoskopy či magické pantakly, je to zážitek i ohromně poučné a pro mě to má i mnoho dalších „přidaných hodnot“ - přátelství se zajímavými lidmi, neuvěřitelné akce, překvapivá místa, duchovní i hmotné zisky. Je to komplexní cesta. ■

Bc. Kateřina Hlaváčová (*1995) je studentkou husitské teologie a religionistiky na Husitské teologické fakultě a zároveň religionistiky na Filozofické fakultě UK.

